



SAUNAN TAA

VIKTOR KÄRKI

© 2017 Viktor Kärki

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-517-6

VIKTOR KÄRKI 2017

**VIKTOR
KÄRKI**

SAUNAN TAA

2017

Romaani

Kannen kuva: Seppo Lankinen

SAUNAN TAA

ESIPUHE

Minä olen Sulevi, sutki savolainen jostain Savon sydäimestä. Sillä ei ole väliä, mistä. Enkä uskaltaisi sitä kertoakaan, koska asuuhan täällä kourallinen muitakin ”ihmisiä” enkä halua, että he joutuvat takiani jonkun huumorintajuttoman tähtäimeen. Koska olen savolainen ja sutki ja kotoisin Savon sydäimestä, vastuu siirtyi just nyt lukijalle, tsihii.

Minä en ota vastuuta. Minä se vaan kirjoitan. Ja sitä paitsi olenhan savolainen ja sutki ja kotoisin Savon sydäimestä.

Tämä teos ei ole tarkoitettu alle neljävuotia-
aille. Ei tosin yli satavuotiaillekaan. Enkä
kyllä tiedä, kenelle tämä on tarkoitettu.
Ihan totta. Vai liekö tarkoitettu kenellekään.
Tämä ei ole mikään opettavainen kirja,
vaikka tästä voi jotain oppiakin. Kantaa tä-
mä teos ottaa kyllä. Ei ole teosta, jossa ei
tahtoen tai tahtomattaan loukkaa jotakin.
Anteeksi. Teos puhuu ja puhuttelee maail-
man menosta juuri niin kuin allekirjoittanut
sen näkee ja kokee.

Teoksessa ei ole juuri mitään positiivista,
mutta eihän tänä päivänä koko elämäs-
sämmeäkään ole. Ne ihmiset saavat huutia,
jotka ovat sen ansainneetkin. Jos kuulut
johonkin kirjassa mainittuun ryhmään, tun-
nistat kyllä sen.

Jos olet tosikko, herkkähipiäinen vellihou-
su, älä ihmeessä lue tätä kirjaa.

Jos taas osaat suhtautua maailmaan ja
elämään hymyillen, tämä voi olla juuri se
oikea oppikirja, jota olet koko elämäsi etsi-
nyt. Lue itse ja tee omat havaintosi.

Eipä ollut laiskuutta eikä muita vastaavia höpöjuttuja, kun Suomipoika perusti pesuettaan ja tappeli maataan itsenäiseksi ryssän ikeen alta. Ei ollut ei.

Jopa ukon akasta ja akan ukosta piti tapella. Ei ollut sosiaaliluukkuja eikä mitään muitakaan luukkuja. Ei muuten ollut sotien jälkeen turhia töitäkään. Jos joku palkattiin vaikka kattilassa lunta sulattamaan, sekin kävi, jos siitä palkan sai.

Yhtä kaikki, tämä kaiken tietävä ja osaava päällepäsmäri ihminen tuhoaa lopulta kaiken, mihin tarttuu tai koskee. Ja kaikkein pahimpia ihmisistä ovat laiskat, jotka muka maailmaa parantavat, mutta lopulta vain tuhoavat sen ja tekevät ihmisen ja kaiken elävän elämästä entistäkin helvetillisemmän.

*

Jos olisin elänyt elämäni aiemmin, olisin elänyt kuin linnun siivin. Olisin pieni pajulin-tu. Tai peippo. Kahdella jalalla olisin siltikin kävellyt. Mutta olisin osannut lentää, mitä niin rakastan. Vapautta. Minne olisin lentä-

nyt? Olisin lentänyt sinne, minne olen aina vähän halunnut.

Kun elettiin sitä aikaa, että tapeltiin itsenäisyydestä, ei ollut paskatöitä eikä paskaruokia. Kaikki ruoka oli hyvää, kun sitä nälkänsä kovien työpäivien jälkeen söi. Kaikki ruoka oli myös tuoretta ja ansaittua. Ei ollut mikään vaivaisukko nurkissa pyörimässä ja tekemässä itseään tykö vaivonneen. Ja jos olisi jankuttanut vittua siihen malliin kuin nykynuoret, olisi kyllä persaukset ja korvat pari viikkoa punoittaneet eikä pariin viikkoon olisi pystynyt istumaan. Räkä ja vittu oli syytä pitää visusti suussa, jos meinasi ylipäättään syödä. Eikä silloin kyllä ruoassa ollut mitään valittamista. Milloin oli pyypaistia ja milloin teeripaistia. Oli sikaa ja oli hirveä kahdentoista kuukauden luvalla ammuttuna. Ja kaikissa ruoissa muori käytti mausteena Vesa-Matti Loirin nyrkin kokoista nokareta voita. Eikä voi takuulla ollut yliaikaista härskiintynyttä paskavoita. Heinät ja muut rehut säästettiin luonnollisesti eläimille, joille ne oli tarkoitettukin. Ja kyllähän maksalaatikkokin on maittavaa, kun on ollut riittävän kauan syömättä.

Kun on vähään tyytyväinen, on tyytyväinen vähään. Silloin ei tarvitse ahnehtia. Olen tyytyväinen niin kauan kuin siipeni kantavat. Olen tyytyväinen niin kauan kuin pysyn puhtaana ja olen kylläinen.

Minä kun olen maaseudulla syntynyt, tunnen tietysti parhaiten maaseudun asiat. Olen kyllä syntynyt viisikymmentä vuotta liian myöhään. Mutta silti. Maaseudulla kaikki kakarat tekivät töitä koon ja kyvyn mukaan saaden vastineeksi ruoan ja kortteerin. Ei siinä jäänyt paljon luppoaikaa. Ei sitä tosin osannut kaivatakaan, kun ei ollut kokemusta. Sitä se elämä oli. Puurtamista pientä palkkaa eli pientä ruoka-annosta vastaan. Siihen oli tyytyminen ja siihen tyydyttiin.

Satunnaiset vieraat höpöttivät hyvistä kalavesistä ja marjapaikoista, vapaana juoksevista hirvistä ja suorastaan pataan lentävisistä linnuista. No, maalla se oli jokapäiväistä. Ei siitä ollut paljon aihetta ilosta kiljua. Sitä

paitsi emme tappaneet mitään elävää.
Söimme ainoastaan savukalaa ja valmiita
paisteja.

Pontikkaa ukot keittelivät omiksi ja nimis-
miehen tarpeiksi. Tosin sekin tuli ammatti-
taidottomien käsissä niin kitkeräksi, että
nimismiehen teki mieli polttaa pojat.
Niin että kilju siinä sitten ilosta.

*

*Olen vapaa. Voin lentää ja nauttia havu-
puun tuoksusta. Olen kuitenkin sen verran
heikko, etten uskalla lentää kauas.*

Ihan pelottaa, kun tuo Ruotsi on niin likellä.
Pelottaa sen takia, että herrat ottavat kai-
kessa mallia hurreista. ”*Kun Ruotsissa se
ja tämä tehdään näin, otetaanpa mekin
mallia.*”

No, on totta, että monet poliittiset päätökset
ovat hurreilla osuneet nappiin, kun taas
meillä ei. Yksi onnistuneimmista jutuista on
jättäytyminen rahaliiton ulkopuolelle. Eipä
tarvitse syytää miljardeja ja taas miljardeja

Kreikkaan. Tarvii ne hurrit kyllä sen verran rahaa pakolaisiin. Niin paljon ne ovat niitä haalineet, joten ähäkutti.

Vielä kun me joskus hakkaisimme ne pesäpallossa, niin a vot.

Sinne Ruotsiin on kuulemma syntynyt semmoinen ghetto, vai mikä se slummialue on. No se alue, jonne ei jauhokärsillä ole mitään asiaa. Ihan niin kuin Amerikoissa. Myyväthän ne toki hippiheinää ja muuta ekstaasia henkensä pitimiksi. Ruotsissakin kun on tuo työttömyys niin mahdottoman korkea. Ja käyväthän ne suomalaisetkin siellä nuuskan ostoreissulla. En tosin usko, että ruotsalainen elintaso paljonkaan nousee pimeällä nuuskalla. Mutta sehän on ihan sama, mitä minä uskon tai olen uskomaatta.

Onkohan tämä raamattu käännetty ruotsiksi? Kukahan senkin tietäisi? Varmaan joku Börje Ruotsista. Toisaalta, ketäpä kiinnostaisi.

Vaikka raamatusta ei sen koommin pitänytkään mainita, on pakko vielä kysyä, kumman se muka ensin loi? Loimaan vai loi maan? Ja miten hiivatissa sitä kukaan loi. Lantaa luodaan, ei kokonaista maata. Voi vittujen kevät.

Keväällä yleensä kotipuolessa aloitettiin kevätkynnöt ja muut varhaisen kevään työt. Toki mekin jouduttiin joskus luomaan. Lantalan ja ulkowieheen tavara lapettiin kärryille ja vietiin traktorilla perunapellolle, jonne lanta lopulta leviteltiin. Näin peruna sai voimaa taistelussaan ötököitä ja rikkaruohoja vastaan. Ja niin syntyi mojova, terve ja kookas perunasato.

Nyt se ei taas onnistukaan, jos ohjeita noudattaa. Tämä helvetin eeuu kun kieltää paskan levittämisen pelloille. Hö. Puhtaampaa ja terveempää paska on kuin herrojen suut. Tai ainakin se paska, mitä herrat suustaan päästävät. Ja vielä kaiken kukkuraksi pitäisi pellon reunoista jättää viisi metriä viljelemättä. On kuulkaa saastunutta aluetta kuulemma. Ja höpöhöpö. Eikä kukaan muu kuin Suomi noudata tätäkään sääntöä.

Saksa ja britit yrittävät elvistellä eeuu:ssa, vaikka ovat tavallisia jäsenmaita. No, toisaalta varakkaita jäsenmaita, mutta silti. Eikä se persaukinen ole Ranskakaan. Eivätkä takuulla noudata niitä samoja lakeja, joita muille pienille jäsenmaille laativat. Kuten Suomelle. Suomella horjuu ja heiluu luottoluokituskkin kuin purje tuulessa. Ja mil-

lekään ei muka voi tehdä mitään. Mitenkäs ennen voi? Silloin ne vasta ajat olivat huonot. Mutta silloin olivat herrat kyllä viisaampia kuin nykyään.

Kaiken kukkuraksi näyttää siltä, että Venäjä ja Yhdysvallat ovat suurimpia eeuu-maita. Eniten ne tuntuvat olevan huolissaan esimerkiksi brittien eipäs-juupas touhusta. Erotako vaiko ei unionista. Ja entäpä sitten Turkki.

Turkki on yhtä kaukana Euroopasta kuin kuu maasta, ja silti on hinku päästä eeuuhun. Ja presidentti Özalan, vai mikä se on, on viimeisiä diktaattoreita, mitä maa päälään kantaa. Ja on vielä toistaiseksi elossa. Tämä on pieni mies, ja pienten miesten ongelma on se, että jos ei ole varressa näyttävyyttä, pitää yrittää typerillä teoilla vaikuttaa sen verran enemmän, minkä varressa häviää.

Hitler oli pieni mies, Stalin oli pieni mies, Lenin oli pieni mies. Ja on historiassa vielä vino pino näitä pieniä miehiä, jotka kärsivät koostaan niin paljon, että ovat valmiita tuhoamaan miljoonia ihmisiä sen takia, että ovat vaan yksinkertaisesti niin saatanan pieniä. Eivätkä nämä käppänät ymmärrä sitä, että vaikka he tappaisivat ihmisiä

Elämä on liian lyhyt murjottamiseen. Vahingonilolla on kuitenkin havaittu olevan jopa parantava vaikutus. Mielihyvää se ainakin tuottaa. Totisuus ja tärkeily vievät ennenaikaiseen hautaan.

Sulevi on sutki savolaisukko, jonka puhuessa vastuu siirtyy lukijalle. Sulevin mielipiteet maailman menosta eivät juuri imartele ihmistä, tuota itseään maailman älykkäimpänä otuksena pitävää ääliötä. Moni joutaisi saunan taa. Ainoastaan eläimet ansaitsevat Sulevin kunnioituksen ja herkeämättömän ihmettelyn.



BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi